

عنوان مقاله:

علل و زمینه های گرایش به معنویت گرایی جدید در ایران (مطالعه ی شهر تهران)

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی، دوره 25، شماره 83 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

صدیقه رضایی - دانش آموخته دکتری جامعه شناسی فرهنگی دانشگاه علامه طباطبائی

ابوتراب طالبی - دانشیار گروه جامعه شناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی

باقر طالبی دارابی - استادیار گروه دین شناسی دانشکده ادیان دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

جامعه ی ایرانی از دهه ی هفتاد به بعد نظاره گر ظهور معنویت گرایی جدید و رشد گرایش به آن است که در ابتدا منحصر به گروه های حاشیه ای و ناراضی بود، ولی به سرعت در میان اقشار مختلف گسترش یافت. پژوهش حاضر علل و زمینه های این گرایش را در میان شهروندان تهرانی با کمک عوامل ذکر شده در رویکردهای نظری مختلف بررسی می کند. در این راستا نخست 23 مصاحبه نیمه ساختار یافته با معنویت گرایان جدید صورت پذیرفت و سپس با کمک یافته های حاصل از تحلیل مصاحبه ها، پرسش نامه ای طراحی شده و در میان 600 نفر از شهروندان تهرانی توزیع گردید. نمونه گیری در بخش کیفی به صورت هدفمند و در بخش کمی به صورت تصادفی از میان بلوک های شهر تهران صورت گرفت. در تحلیل مصاحبه از روش تحلیل مضمونی بهره گرفته شد و تحلیل داده های کمی نیز با کمک نرم افزار spss و آزمون های مختلفی چون همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی انجام شد. نتایج حاصل حاکی از رابطه ی معنادار پنج عامل با گرایش به معنویت گرایی جدید بود که به ترتیب تنش اخلاقی، عاطفه گرایی، دسترسی به معنویت گرایی جدید و تجربه ی رنج قوی ترین تا ضعیف ترین رابطه ی مثبت (مستقیم) و محرومیت رابطه ی منفی (معکوس) را نشان دادند.

کلمات کلیدی:

معنویت گرایی جدید، گرایش معرفتی، گرایش روانی، گرایش عملی، دین داری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1023124>

